

behøver en kommende Regering ikke at generes derved, at den ogsaa skal staffe Penge til Jærnbaner. Det er den politiske Betragtning, jeg tror, man laver godt til et kommende Provisorium ved at vedtage Jærnbaner paa Statslaan. Det har jeg derfor ikke villet være med til.

Den mere finansielle Betragtning er naturligvis den, at jeg finder, det er ganske forkert, saadan rent lejlighedsvis, ved denne Lov at bestemme, hvorledes Midlerne skulle tages. Der skal dog virkelig være en almindelig finansiell Oversigt, man skal jo dog dømmen om, hvad Statskassen til enhver Tid trænger til, og derefter afgøre Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal optage Statslaan. Men vi have aldrig i dette Ting, og saavidt jeg ved heller ikke i det andet, faaet den finansielle Stilling belyst. Vi have aldrig fra den ærede Finansminister, specielt ikke med Hensyn til Vaaneparagrafferne, faaet en finansiell Oversigt, som kunde sætte os i Stand til at dømmen om, hvorvidt det var rigtigt at tage disse Jærnbaner ved Hjælp af Statslaan. Naar der i ethvert andet Land er Tale om ekstrordinære Udgifter, det være sig til Militærvæsenet, Jærnbanevæsenet eller hvilket som helst andet, eller naar der kommer et permanent Deficit paa et Budget, ser man Finansministeren komme frem og give en Oversigt og sige: saaledes og saaledes er min Finansplan, jeg nødes til at have Pengene enten ved ny Skatter, ved Statslaan eller ved en Begrænsning af Udgifterne. Men her hjemme have vi blot en Gang i Provisorietiden — som et Vaaben i Kampen, tør jeg sige — faaet disse Vaaneparagraffer paa Jærnbanelove uden nogen finansiell Begrundelse. Saa siger den ærede Minister: Ja, det er, hvad jeg altid har sagt; naar man først bliver enig om Jærnbanerne, kommer det altsammen, saa kommer Vaaneparagraffen af sig selv. (Ministeren for offentlige Arbejder (Fingerslev): Ja, det gjorde den jo ogsaa!) Ja, det er jo ikke Vaaneparagrafferne, der komme af sig selv, det er jo en vis Del af Rigsdagen, 25 Medlemmer tror jeg, det er, der ere komne af sig selv, fordi Ministeren har sat sine Vilkaar: ingen Jærnbaner uden Vaaneparagraffer! Det er udmærket godt gjort af Ministeren. Hans Jærnbanelove ere i og for sig fortræffelige, den Anerkendelse skal jeg give ham, og det er navnlig brillant gjort, at han har faaet Folketinget til at give sig og tilkommende Ministerier plein pouvoir i Retning af Statslaan til Jærnbaner. Men jeg tror ikke, Konsekvenserne ville blive heldige; thi saa snart der igen

kommer Konflikt — og vi have ikke mindste Garanti for, at den ikke kommer — vil det snart vise sig, at man har givet Ministeriet saadanne Vaaben i Hænde, saa det vil blive meget vanskeligt for Rigsdagen, det være sig Landstinget eller Folketinget at sige Stop.

J. Pedersen: Jeg har under denne Sags Behandling hørt 3 forskellige Motiveringer af det Standpunkt, at man ikke kan stemme for Statslaan til disse Anlæg. Den første kom fra min ærede Kollega, det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Casperen). Hans Motivering var den, at han var bange for, at dersom man gik til Statslaan til dette og de andre Anlæg, saa vilde man faa ny Skatter. Jeg maa tilstaa, at denne Motivering faldt mig noget for Brystet, jeg er ikke rigtig klar over, hvorledes den egentlig skal forstås. Det forekommer mig, at det vilde have været naturliggere, at raisonnere akkurat modsat, at dersom man brugte alle de Penge, man har, og maaste mere, til Jærnbaner uden at laane, saa vilde man blive nødt til til andre nyttige Foranstaltninger at bruge Statslaan, og saa kan man jo lige saa godt komme til ny Skatter. Det ærede Medlem mener nu, at naar man laaner til Jærnbaner, saa ligge de ny Skatter nær. — Et andet æret Medlem, det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (P. Knudsen), som talte efter ham om samme Emne, havde ganske den modsatte Opfattelse. Han kunde ikke gaa med til Statslaan, idet han mente, at vi havde Penge nok i Forvejen, vi behøvede det slet ikke, og han frygtede altsaa ikke for ny Skatter, selv om vi ikke laante. Nu kommer endelig det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) og stiller os i Udseende, at det at stemme for Statslaan til disse Baner er omtrent det samme som at indlede en ny Provisoriepolitik. Det ærede Medlem udtalte, hvad jeg for Resten sætter Pris paa at høre, at han ikke ønskede, at vi skulde komme ind i en saadan Politik, og han troede, hvad der ogsaa interesserede mig meget at høre, at der vist intet Menneske var, der ønskede, at vi skulde komme ind i en saadan Politik. Men det ærede Medlem nærede Frygt for, at dette Laan skulde være Indledningen til at komme ind i det. Jeg ønsker heller ikke at komme ind i Provisoriepolitikken igen, jeg haaber heller ikke, at det skal ske, og jeg har en noget bedre Tro til Fremtiden, end det ærede Medlem. Skulde virkelig Forholdene her i Landet være saa skrøbelige, at man, fordi man beslutter at laane til ganske bestemte Foretagender en bestemt Sum til ethvert af disse